

ADVIES Nr. 1.438

Zitting van woensdag 19 maart 2003

Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders - Juridische kwalificatie van de stortingen en premies door de werkgever ten behoeve van zijn personeel met het oog op aanvullingen van socialezekerheidsvoordelen voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen

X X X

2.004/1-1

A D V I E S Nr. 1.438

Onderwerp : Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders - Juridische kwalificatie van de stortingen en premies door de werkgever ten behoeve van zijn personeel met het oog op aanvullingen van socialezekerheidsvoordelen voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen

---

Bij brief van 11 maart 2003 heeft de heer F. Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Op basis van de bespreking van voormeld ontwerp van koninklijk besluit heeft de Raad op 19 maart 2003 navolgend advies uitgebracht.

x   x   x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. SITUERING VAN DE PROBLEMATIEK

De Nationale Arbeidsraad stelt vast dat er in de rechtsleer en de rechtspraak uiteenlopende opvattingen bestaan omtrent :

- welk loonbegrip er in aanmerking moet worden genomen voor de berekening van het vakantiegeld van de bedienden : het arbeidsrechtelijk loonbegrip als tegenprestatie voor arbeid, het loonbegrip van artikel 2 van de loonbeschermingswet of het loonbegrip dat in aanmerking komt voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen;
- het al dan niet verschuldigd zijn van socialezekerheidsbijdragen op werkgeversbijdragen ter financiering van aanvullingen op socialezekerheidsvoordelen.

De Raad merkt voorts op dat deze rechtsonzekerheid versterkt werd door het arrest van het Hof van Cassatie van 4 februari 2002.

In dat arrest was het Hof van oordeel dat de door de werkgever betaalde premie voor een groepsverzekering bestemd om een pensioenfonds te spijzen in aanmerking komt voor de berekening van het bij het einde van de dienstbetrekking verschuldigde vakantiegeld voor bedienden. Het Hof baseert zich hierbij op het arbeidsrechtelijk loonbegrip door te argumenteren dat de premie een voordeel is door de werkgever toegekend als tegenprestatie voor de in het raam van de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid. Bovendien stelt het Hof in bijkomende orde dat een dergelijke premie deel uitmaakt van het loon in de zin van artikel 2, eerste lid van de loonbeschermingswet als een in geld waardeerbaar voordeel waarop de werknemer recht heeft ingevolge zijn dienstbetrekking. Het Hof voegt daaraan toe dat artikel 2, derde lid, c van de loonbeschermingswet hieraan niets afdoet omdat deze bepaling betrekking heeft op de langs het pensioenfonds of de pensioenverzekering uitgekeerde aanvullende pensioenuitkeringen zelf en niet op de hiervoor bedoelde premies of bijdragen.

II. INTERPROFESSIONEEL AKKOORD 2003-2004

De Raad wijst erop dat de sociale partners in punt 2,b) van het interprofessioneel akkoord van 17 januari 2003 overeengekomen zijn om aan deze problematiek ondubbelzinnige rechtszekerheid te garanderen door in het koninklijk besluit van 30 maart 1967 inzake de jaarlijkse vakantie uitdrukkelijk een bepaling op te nemen waarin gestipuleerd wordt dat het deel van de bezoldiging dat niet als basis dient voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen bedoeld in artikel 38, §2 of §3 van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, niet in aanmerking wordt genomen voor het berekenen van het bedrag van het vakantiegeld.

Op 4 februari 2003 heeft de Raad het advies nr.1.431 uitgebracht met betrekking tot een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers genomen in uitvoering van punt 2,b) van het interprofessioneel akkoord van 17 januari 2003.

In dat advies ging de Raad akkoord met het beschikkend gedeelte van het ontwerp van koninklijk besluit, maar achtte het wenselijk de draagwijdte van het koninklijk besluit te verduidelijken in een verslag aan de Koning. Hij wees er evenwel op dat de verduidelijking van het loonbegrip van toepassing voor de vakantiereglementering geen impact mag hebben op de besprekingen nopens de loonelementen die in aanmerking moeten genomen worden voor de berekening van de vergoeding die aan een slachtoffer van een arbeidsongeval verschuldigd is.

De Raad stelt vast dat het koninklijk besluit van 18 februari 2003 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers conform is aan het advies nr. 1.431 van de Raad.

III. DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

Bij brief van 11 maart 2003 heeft de heer F. Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De Raad stelt vast dat het ontwerp van koninklijk besluit ertoe strekt duidelijkheid te bieden omtrent de juridische kwalificatie van de stortingen en premies die de werkgever verricht in het kader van buitenwettelijke voordelen inzake vroegtijdig overlijden of ouderdom, alsook in het kader van een hospitalisatieverzekering door deze stortingen en premies uit het loonbegrip voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen te halen.

Daartoe wordt artikel 19, §2 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders aangevuld met een punt 20 ° dat als volgt luidt :

"20°. de stortingen bedoeld in artikel 38, § 3ter, eerste lid, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, verricht door de werkgevers met het oog op de toekenning aan hun personeelsleden of hun rechtverkrijgende(n) van buitenwettelijke voordelen inzake ouderdom of vroegtijdig overlijden, alsmede de premies voor de aanvullende hospitalisatieverzekering zoals bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 19 april 1993 betreffende de bijdrage op de premies terzake van een aanvullende verzekering voor de hospitalisatie, die door de werkgever in het voordeel van zijn personeel worden ten laste genomen."

IV. STANDPUNT VAN DE RAAD MET BETREKKING TOT HET TER ADVIES VOORGELEGD ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT.

De Raad acht het mede in de context om duidelijkheid te scheppen omtrent het loon dat in aanmerking komt voor de berekening van het vakantiegeld, wenselijk ook de rechtsonzekerheid op te heffen omtrent het al dan niet in aanmerking nemen van stortingen en premies ter financiering van aanvullende socialezekerheidsvoordelen voor de berekening van socialezekerheidsbijdragen.

De Raad wijst er immers op dat het arrest van het Hof van Cassatie in tegenstelling tot sommige vroegere rechtsleer en rechtsspraak tot volgende interpretaties zou kunnen aanleiding geven:

- werkgeverspremies ter financiering van aanvullende socialezekerheidsvoordelen vallen onder artikel 2, eerste lid van de loonbeschermingswet;
- artikel 2, derde lid, c van de loonbeschermingswet sluit enkel de aanvullende sociale zekerheidsvoordelen uit het loonbegrip en niet de werkgeversbijdragen bestemd voor de financiering van deze aanvullende socialezekerheidsvoordelen;

- op de werkgeversbijdragen bestemd voor de financiering van aanvullende socialezekerheidsvoordelen zijn socialezekerheidsbijdragen verschuldigd, aangezien volgens de RSZ-wet het loonbegrip dat in aanmerking komt voor de berekening van socialezekerheidsbijdragen in principe het loonbegrip is van artikel 2 van de loonbeschermingswet, behoudens afwijking in het uitvoeringsbesluit van de RSZ-wet quod non.

A contrario vestigt de Raad er de aandacht op dat de werkgever op stortingen met het oog op het toekennen aan zijn personeelsleden of hun rechtverkrijgenden van buitenwettelijke voordelen inzake ouderdom of vroegtijdig overlijden reeds een bijzondere werkgeversbijdrage van 8,86 % verschuldigd is en dat er bovendien op premies voor een aanvullende hospitalisatieverzekering een bijdrage van 10 % ten behoeve van het RIZIV verschuldigd is.

Hieruit kan volgens de Raad afgeleid dat op deze stortingen en premies geen gewone sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.

De Raad wijst er ook op dat de diensten van het ministerie van Sociale Zaken en de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid in hun administratieve praktijk steeds het standpunt hebben ingenomen dat op de werkgeversbijdragen ter financiering van aanvullende socialezekerheidsvoordelen geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.

De Raad merkt evenwel op dat er zich nieuwe ontwikkelingen omtrent aanvullende socialezekerheidsvoordelen hebben voorgedaan en dat hierover een bespreking lopende is binnen het Beheerscomité van de RSZ.

Ongeacht de resultaten van deze bespreking is de Raad van oordeel dat er nu reeds een ondubbelzinnige rechtszekerheid kan gewaarborgd worden omtrent het niet verschuldigd zijn van sociale zekerheidsbijdragen op :

- stortingen met het oog op het toekennen aan zijn personeelsleden of hun rechtverkrijgenden van buitenwettelijke voordelen inzake ouderdom of vroegtijdig overlijden;
- premies voor een aanvullende hospitalisatieverzekering;
- premies voor aanvullende voordelen inzake arbeidsongeschiktheid (bv. voor het waarborgen van een aanvullend inkomen na de periode van gewaarborgd loon in geval van ziekte).

Daartoe stelt hij voor om in artikel 19, §2 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet betreffende de maatschappelijke zekerheid voor werknemers en in artikel 1, §2 van het koninklijk besluit van 12 maart 1990 tot uitvoering van artikel 2, § 1 van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden uitdrukkelijk voormelde premies en stortingen uit te sluiten uit het loon dat in aanmerking komt voor de berekening van socialezekerheidsbijdragen.

De Raad heeft met dit oog een ontwerp van koninklijk besluit uitgewerkt waarvan afschrift in bijlage. Zoals in het koninklijk besluit tot wijziging van de vakantiereglementering acht hij het wenselijk in de consideransen de draagwijdte van het koninklijk besluit te verduidelijken.

De Raad stelt vast dat de tekst van het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit niet volledig overeenstemt met de tekst die hij heeft uitgewerkt (de premies voor aanvullende voordelen inzake arbeidsongeschiktheid zijn niet uit het loonbegrip gesloten en de draagwijdte van het koninklijk besluit wordt niet verduidelijkt in een considerans).

De Raad verzoekt dan ook de tekst van het voor advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit aan te passen aan de tekst die de Raad heeft uitgewerkt en die in bijlage bij dit advies is opgenomen.

Hij vraagt de regering zo spoedig mogelijk de nodige maatregelen te nemen ter realisering van dit ontwerp van koninklijk besluit.

Zoals met betrekking tot de verduidelijking van het loonbegrip van toepassing voor de vakantiereglementering wenst de Raad er tenslotte opnieuw de aandacht op te vestigen dat ook de verduidelijking van het loonbegrip van toepassing voor de berekening van de sociale zekerheidsbijdragen geen impact mag hebben op de besprekingen nopens de loonelementen die in aanmerking moeten worden genomen voor de berekening van de vergoeding die aan een slachtoffer van een arbeidsongeval verschuldigd is.

BIJLAGE

Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en van artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 maart 1990 tot uitvoering van artikel 2, § 1, van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden.

Gelet op de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden, inzonderheid op artikel 2, § 1, tweede lid, gewijzigd bij de wet van 22 februari 1998;

Gelet op de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, inzonderheid op artikel 23, tweede lid;

Gelet op het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, inzonderheid op artikel 19, § 2, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 24 oktober 1973, 23 april 1979, 20 januari 1984, 12 augustus 1985, 2 oktober 1986, 19 november 1987, 11 december 1987, 14 april 1989, 20 november 1989, 4 december 1990, 21 mei 1991, 23 oktober 1991, 19 juli 1995, 20 december 1996, 29 januari 1999, 5 oktober 1999 en 28 februari 2002;

Gelet op koninklijk besluit van 12 maart 1990 tot uitvoering van artikel 2, § 1, van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden, inzonderheid op artikel 1, § 2, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 5 augustus 1991;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op ...;

Gelet op het akkoord van de minister van Begroting, gegeven op ...;

Gelet op het advies van de Nationale Arbeidsraad nr ..., gegeven op ...;

Gelet op het verzoek op spoedbehandeling door de Raad van State gemotiveerd door het feit dat in de rechtspraak uiteenlopende opvattingen bestaan omtrent de vraag of voor de berekening van het vakantiegeld rekening moet worden gehouden met het deel van de bezoldiging dat niet als basis dient voor de berekening van de sociale zekerheidsbijdragen; dat de sociale partners in het interprofessioneel akkoord 2003-2004 overeengekomen zijn hieromtrent ondubbelzinnige rechtszekerheid te garanderen door de opnemings van een bepaling in het koninklijk besluit van 30 maart 1967 waardoor uitdrukkelijk bepaald wordt dat die loonbestanddelen niet in aanmerking genomen worden voor het berekenen van het bedrag van het vakantiegeld; dat het in deze context eveneens aangewezen is de stortingen en premies die de werkgever in het voordeel van zijn personeel ten laste neemt terzake van buitenwettelijke voordelen inzake ouderdom of vroegtijdig overlijden, inzake hospitalisatie of inzake arbeidsongeschiktheid, uitdrukkelijk op te nemen in de voordelen die niet als loon worden aangemerkt voor de berekening van de sociale zekerheidsbijdragen; dat deze verduidelijking conform het standpunt is dat jarenlang werd ingenomen door de diensten van het Ministerie van Sociale Zaken en van de Rijksdienst voor sociale zekerheid;

Gelet op het advies ... van de Raad van State, gegeven op ..., met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale zaken en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben wij besloten en besluiten wij :

Artikel 1. Artikel 19, § 2, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 24 oktober 1973, 23 april 1979, 20 januari 1984, 12 augustus 1985, 2 oktober 1986, 19 november 1987, 11 december 1987, 14 april 1989, 20 november 1989, 4 december 1990, 21 mei 1991, 23 oktober 1991, 19 juli 1995, 20 december 1996, 29 januari 1999, 5 oktober 1999 en 28 februari 2002, wordt aangevuld als volgt :

"20° de stortingen bedoeld in artikel 38, § 3ter, eerste lid, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, verricht door de werkgevers met het oog op de toekenning aan hun personeelsleden of aan hun rechtverkrijgende(n) van buitenwettelijke voordelen inzake ouderdom of vroegtijdig overlijden, de premies voor aanvullende hospitalisatieverzekering zoals bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 19 april 1993 betreffende de bijdrage op de premies terzake van een aanvullende verzekering voor hospitalisatie, die door de werkgever in het voordeel van zijn personeel worden ten laste genomen, alsmede de premies voor aanvullende voordelen in geval van arbeidsongeschiktheid."

Artikel 2. Artikel 1, § 2, van het koninklijk besluit van 12 maart 1990 tot uitvoering van artikel 2, § 1, van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 5 augustus 1991, wordt aangevuld als volgt :

"11° de stortingen bedoeld in artikel 2, § 3 ter, eerste lid, van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden, verricht door de werkgevers met het oog op de toekenning aan hun personeelsleden of aan hun rechtverkrijgende(n) van buitenwettelijke voordelen inzake ouderdom of vroegtijdig overlijden, de premies voor aanvullende hospitalisatieverzekering zoals bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 19 april 1993 betreffende de bijdrage op de premies terzake van een aanvullende verzekering voor hospitalisatie, die door de werkgever in het voordeel van zijn personeel worden ten laste genomen, alsmede de premies voor aanvullende voordelen in geval van arbeidsongeschiktheid."

Artikel 3. Onze minister van Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.
